

וליבתְרַהֲכִי אֶתְהָדָר חֹוֶרֶא. אַמְּאי.

ודאי אַדְפְּרָגָא מֵלה, דָאָמָר רַבִּי יוֹסֵי בֶן שְׁלוֹם, אָמָר רַבִּי יַצְחָק בֶן יְהוֹדָא, שְׁמַשָּׂא בֶד נְפִיק, נְפִיק בַּתּוֹקֶפֶא,
בָנֶבֶר תָקִיף. וּבְקֻעַתְלִיסְרַמְשֻׁקְוֹפִי חַלוֹגִי דְרַקְיָעָא.

וְלִית בְּכָל אַינְנוּ כּוֹכְבִי שְׁמִיא וּמְזַלִּי דְאִיקָּרִי גָבָור, בָר
מְשַׁמְשָׂא. מָה גָבָורה עֲבִיד. אַלְא בֶד אַסְתִּים יִמְמָא
וּעַל לִילִיא, אַסְתַּתְמָן בֶל אַינְנוּ בּוֹין וּמְשֻׁקְוֹפִין דְרַקְיָעָא.
בְשֻׁעַתָּא דָאָתִי יִמְמָא וּשְׁמַשָּׂא נְפִיק, אַתְעַטָּר וְאַתְגְּלִיפָ
בְאַתְזָוָן דְרֹזָא דְשָׁמָא קְדִישָׁא, וּבַתּוֹקֶפֶא וּבְחִילָא דִילִיה,
בְנִים בְּכָל אַינְנוּ רְקִיעָין, וּבְקֻעַתְלִיסְרַמְשֻׁקְוֹפִי חַלוֹגִין, וּבַתּוֹקְדוֹן
בְשִׁלְחוֹבוֹי, וּפְתַח לֹזָן וּנְפִק לְבָר.

וְמַנָּא לוּ דְאִתְקָרִי גָבָור. דְבָתִיב, (תְּהִלִּים יט) יִשְׁיַש בָגָבָר לְרוֹיז
אוֹרָת. וּבָתִיב, (שׁוֹפְטִים ח) בְּצָאת הַשְּׁמַשׁ בָגָבָרָתוֹ.
בָגָבָר שְׁגָבָנָס לְמַלְחָמָה וּנוֹצָחָת, הוּא אַדּוֹם. בְשַׁגָּצָח חֹוֶרֶא
לְגַעֲנוֹ הַרְאָשׁוֹן. כִּד הַשְּׁמַשׁ, בְשִׁיוֹצָא, נְדָלָקִים בּוּ
שְׁלַחְבּוֹתִיו, וּהְוָא אַדּוֹם מְרוֹב גָבָרָתוֹ, וְאַחֲרֵךְ חֹוֶרֶא לְגַעֲנוֹ
הַרְאָשׁוֹן.

אַזְוָג, בֶד מְטוּבֵי חַקָּל, אָמָר רַבִּי יַצְחָק, לִימָא מַר מַאַינְנוּ
מִילִין דְמַעְלִיתָא דְבָקְרִיאתָא שְׁמַע. פָתָח וְאָמָר, (דברים
ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. הָאִי קְרָא, תִּינְחַ בְשֻׁעַתָּא
דְאָמְרוּ בְנֵין דִיעָקָב לְאָבוֹהוֹן, אוֹ מָשָׁה לִיְשָׂרָאֵל, אַבְלָל
הַשְּׁתָּא, בְּלָא עַלְמָא אָמְרִי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, לְמַאן יִשְׂרָאֵל

אמירין.

אֵלָא הִא תְּנִינָא, יַעֲקֹב אָבִינוּ לֹא מַת, וְהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חֲתִים לֵיהּ גוֹ בּוֹרָסָא יְקָרִיהּ, לְמַהְיוֹ תְּדִיר סְהָדָא עַל בְּנוֹי, דָקָא מִיחָדִי שְׂמִיהּ דָקוֹדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּדָחֶזֶי, בְּכָל יוֹמָא תְּרִין זְמָנִי, וּבְכָד אַינְנוּ מִיחָדִין שְׂמִיהּ דָקוֹדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אָמְרִי שְׁמָעֵי יִשְׂרָאֵל, הָווִי סְהִיד עַלְזָן, דָאנְנוּ מִיחָדִי שְׂמִיהּ דָקוֹדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְדָקָא חִזִּי.

בְּהַחֲוֹא שְׁעַתָּא, נְטָלֵי לֵיהּ לַיְעַקּוֹב בְּאַרְבָּע גְּדָפִין, פְּרִישָׁן לְאַרְבָּע סִטְרִי עַלְמָא, וּסְלָקֵי לֵיהּ לְקָמֵי קְדִישָׁא עַילָּאָה, וּמְבָרֵךְ לֵיהּ בְּשַׁבָּע בְּרֶכֶאן. פָּתָח הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וָאָמַר, זְבָאָה אִיהוּ אָבָא, דִזְרֻעָא דָא אוֹלֵיד בָּאַרְעָא. זְבָאָה אַינְנוּ בְּנֵין, דָקָא מַעֲטָרִין לְאַבּוּהוֹן חַבִּי. בְּהַחְיָה שְׁעַתָּא, כָּל אַינְנוּ חִילִי דְשְׁמִיאָ, פָּתָחִי וָאָמְרִי בָּרוּךְ שֵׁם בְּבּוֹד מְלָכוֹתוֹ לְעוֹלָם וְעַד.

וַיַּעֲקֹב מִתְעַטֵּר בְּתִלְיסָר נְהָרָא אַפְּרִסְמוֹנָא דְכִיאָ, וְקָאִים תְּדִיר בְּקִרְתָּא מַקְפָּא שָׁוֹר עַל בְּנוֹי קָמֵיהּ דָקוֹדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא שְׁבָק דִינָא תְּקִיפָא לְשָׁלֹטָא עַלְיָהּוּ, וּבָל בְּנֵי עַלְמָא לֹא יְכַלֵּין לְשַׁצָּא הַהּוֹן. קְדָא הוּא דְכַתִּיב, (ישעה מד) אֶל תִּרְאָ עַבְדִּי יַעֲקֹב.

פָּתָח רַבִּי יְהוֹדָא וָאָמַר, בְּדוֹגָמָא דָאית יַיְבָ שְׁבָטִים לְתַתָּא, הַאַינְנוּ בְּנֵי יַעֲקֹב, בְּהָאִיתָא יַעֲקֹב עַילָּאָה בְשְׁמִיאָ, וְתִרְיָ עַשֶּׁר שְׁבָטִין עַילָּאָין. וּבְדוֹגָמָא דְמִיחָדִי שְׂמִיהּ

דָקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, כִּי מִינְחָה מְלָאכִי
קְדִישָׁן לְעַילָּא. וּבוֹלָא בְגֻנוֹנָא דְלָעִילָּא.

פָתָח רַבִּי נְהֹרָאִי וָאמָר, (ישעה כט) **לְכָנָן כִּי אָמָר הָא' אֶל בֵּית**
יַעֲקֹב אֲשֶׁר פְּדָה אֶת אֶבְרָהָם לֹא עַתָּה יִבּוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא
עַתָּה פָּנָיו יִחָרְרוּ. וְכִי יַעֲקֹב פְּדָה אֶת אֶבְרָהָם, וְיַעֲקֹב לֹא
אָבֵרִי בְּעַלְמָא.

אֵלָא הָא חַווִּי, בְשַׁעַתָּא דְהַווּ מְפֵלִי לְאֶבְרָהָם בְּאוֹר בְּשִׁדִּים,
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֲבִגְיִשׁ לְפָמְלִיא דִילִיה, וָאמָר
שְׁזִיבוּ לְאֶבְרָהָם מְגֹן יִקְידָא דִילִיה, רְאֵינוּ רְחִימָאִי.

אָמָרוּ לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הָא יִפּוֹק מִגְיָה יִשְׁמָעָל. אָמָר
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הָא יִפּוֹק מִגְיָה יִצְחָק. אָמָר
לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הָא יִפּוֹק מִגְיָה עַשְׂוֹ. אָמָר הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא, הָא יִפּוֹק מִגְיָה יַעֲקֹב. אָמָרוּ, הָא וְדָאי בְּזִכּוֹת
יַעֲקֹב יִשְׁתַּווּב. וְעַל הָא אָמָר, אֲשֶׁר פְּדָה אֶת אֶבְרָהָם,
דְבִזְכּוֹתָיהּ אִישְׁתְּזִיב אֶבְרָהָם.

אָמָר רַבִּי, בְשַׁעַת דְכַפֵּיתוּ לְחַנְגִּיהּ מִישָׁאֵל וְעַזְרִיהּ, דִיְפְלוֹן
לוֹזָן בְּגֹן אַתָּוּנָה נֹרָא יִקְידָתָא. חַנְגִּיהּ אָמָר, (תהלים קיח) ה'
לֵי לֹא אִירָא מָה יִعְשֶׁה לֵי אָדָם. מִישָׁאֵל אָמָר, (ירמיה כט) וְאַתָּה
אֶל תִּירָא עַבְדִי יַעֲקֹב וְאֶל תִּתְהַרְךְ אֶתְךָ אֶתְךָ אַנְיָ נָאָם
ה'. עַזְרִיהּ אָמָר, שְׁמֹעַ יִשְׂרָאֵל וְגֹנוֹ.

אָמָר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, (ישעה מד) זה יִאָמֶר לְה' אָנִי, זה
חַנְגִּיהּ, שֶׁאָמָר ה' לֵי לֹא אִירָא. וזה יִקְרָא בְשֵׁם יַעֲקֹב,

זה מישאל, שאמר ואותה אל תירא עבדי יעקב. ובשם ישראל יבגה, זה עזריה, שאמר שמע ישראל ובו. לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחוורו.

ולמה לא היה דניאל בהזון. אלא דניאל אמר, אני נקרא בלבוש צער, בשם אליל שלו. שגא אמר, א (דניאל ד) בלבוש צער בשם אלהי בו, ובתייב, שם ב) באדרין מלכ'א נבוכדנצר נפל על אנטופיה ולדניאל סגד. והקדוש ברוך הוא אמר, פסילי אלהיהם תשרפין באש, אול ולא היה עמהזון.

מה ראו חנניה מישאל ועזריה הנפלו בנורא. אלא אמרו, צפראדים מפלין גופחון בנורא, בשבייל לא באיש למץרא, במאמר דקדשא בריך הוא. אנחנו על אחת בפה ובפה בשבייל יקרא דמארגנא.

אולו, אתה עסוק באורייתא, אהבי רמש שמש. אמר רבי נהוראי, עבר מארכא, ונסלק לטורא, ונשפתל באורייתא, ולא נדרמה.

עד דהו יתבי ומפתח דלי באורייתא דא עם דא, שמעו חד קלא דהוה אמר, עילאיין קומו. תהאין דמיין, דשנתא בחורייזון, איתערו. הא הקדוש ברוך הוא בעי למרי עולם, ואינזן סמביין קיימין, דעתמא סמיך עלייזון, מרחתתי. קל בבייא, דחד אויזלא דאלתא, דקא בכיא על חד אריה, דאיתרשים תדירא בכורסייא קדיישא.

אמָר רַבִי נְהוֹרָא לִרְבִי יִצְחָק, שְׁמַעַת מִידֵי. אָמָר לֵיהֶם, שְׁמַעַנָא, וּעַל דָא אַמְגִינָא, ל/אילא ידוע שְׁמַעַת וּתְרַגּוֹן בְּטַנִי. אָמָר ר' נְהוֹרָא, וְדָאי הַקָדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא בְעֵילִמִין דִילִיה, וְעַד לֹא יַתְעַבֵּד דִינָא, דָא קָלָא אִיתָעָר, וְאַכְרִיוֹ תַדְרֵר בְעַלְמָא. וְדָאי רַמִי דָרְמִין יַסְתַלְקוּן הַשְׂתָא בְעַלְמָא. וּכְזֹלָא בְּרִיר לֹן, בָר הָאֵי דָאמָר, קָל בְּכִיאָה דְחַד אָוּזִילָא דָאִילָתָא, דָקָא בְּכִיא עַל חַד אֲרִיאָה, לֹא יַדְעַנָא מַאי אִיהָנו.

אמָר רַבִי נְחַמִּיה, לֹא יַדְעַו בְּהָאֵי לְפּוּם שְׁעַתָּא, לְיוֹמָן וְעִירִין אִיתְגַּלְיִ בְעַלְמָא, וּמַאי אִיהָו בְּכִיאָה. דָא בְּכִיאָה דָרְבִי יִשְׁמַעַאל בֶן אַלְיָשָׁע בְּהַן גְדוֹלָה, דְבָבָה עַל רִישִׁיה דְרַבָּן שְׁמַעוֹן בֶן גְמַלִיאָל. דְהַהִיא בְּכִיאָה לֹא אַתְעַבר מְבוֹרָסָא דְמַלְכָא, עַד דִיעַבֵּיד הַקָדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא נַוקְמִין בְשָׁאָר עַמִּין. אָמָר רַבִי רְחוּמָאִי, בָא וּרְאָה, בְשֻׁעָה שְׁהַקָדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא דָן תְּחִלָּה, לְמַיְהָר כֵּדָן אֶת הָעוֹלָם, לְמַיְהָר כֵּדָן תְּחִלָּה, לְגַדְולִי הַדּוֹר דָן תְּחִלָּה, וְאַחֲר כֵּדָן אֶת הָעוֹלָם. מְגַלֵּן. מְהַכָּא, דְבַתִּיב, וַיְהִי בִּימֵי שְׁפָט הַשְׁפָטִים, שְׁפָט הַשְׁפָטִים תְּחִלָּה, וְאַחֲר כֵּדָן וַיְהִי רָעַב בָאָרֶץ. רַבִי יוֹסֵי בָר יְהוּדָה אָמָר, מְהַכָּא, (מלכִים א ט) לְעַשּׂוֹת מְשֻׁפְט עַבְדוֹ וּמְשֻׁפְט עַמוֹ יִשְׂרָאֵל. מְשֻׁפְט עַבְדוֹ תְּחִלָּה, וְאַחֲר כֵּדָן מְשֻׁפְט עַמוֹ יִשְׂרָאֵל.

(רות א) וַיָּלַךְ אִישׁ מִבֵּית לְחַם יְהוּדָה. רַבִי יְהוּדָה וּרְבַּגְנָן דָאִמְרִי, בָזָמָן שְׁהָדִין בָא לְעִיר, יַסְלַק אָדָם עַצְמוֹ

מאותה עיר, שביון שגיתן רשות למלך הפטות, איןנו חושש
לכל אדם, ואיש שפגע בו, יש לו רשות להזיקו.
כיוון שראאה אלימלך, שהדין בא לעולם, מיד ברוח להסתלק
מן הדין, עם כל דא לא ברכה ממנה. רבנן דקיסרין
אמר, אלימלך גדול הדור היה, וזה ניבר למעלה, וכל מי
שהוא ניבר למעלה, הוא נתפס תחלה.

רבי יהושע אמר, מה כתיב בשונמיה. (מלכים ב ד) והאמר
בתוך עמי אנבי יושבת. מכאן, שאריך להבניהם ראשו
لتזה רבים, ולא יהא נגרשם בלבד.

מה כתיב בתחלה. וילך איש סתם, רצה להחביביא ולהסתיר
עצמו שלא יכירו בו. מי הבירוי. מדת הדין. ואמר, ושם
האיש אלימלך, אדם ניבר ונגרשם הוא, להסתיר איןנו ראוי,
ולא להחביביא. ולא איהו דא אלימלך, פרנסא דעתם. ולא
איהו דא אלימלך, בהוה סתים עינוי מעובי עמא.

רבי פרחיה אמר, באotta שעה היה הקדוש ברוך הוא דן
את העולם, ובית דין שלמעלה עומדת, והקדוש ברוך
הוא היה מסתיריו ואומר, וילך איש סתם. עד מה מדת הדין
והובירוי, ושם האיש אלימלך. מיד נגור עליו הדין, ועל בניו.
בדרכותיב, זימת אלימלך וגנו.

רבי יהודה אמר, אלימלך, מי לא היה ידע והוא אלימלך
דא. אלא כיון שראאה שהדור מבזין בגודלים, אמר
ונדי אלך מכאן, ולא אהיה נתפס בתוכם. ואלימלך גדול

הדור היה, והוא יכולת בידו למחות, ולא מיהה. והלך משם וברח, ולפיכך נזבר שמו ונענש.

(רות א) ויהי ביום שפט השפטים. רבי יהושע אמר, כל מקום שגאמר ויהי ביום, לשון צער הוא. אלימלך, הוא היה בדורמת מלך. בין שהכיר בדבר, השמייט עצמו מישראל, והלך לנור בין האומות, הסבר שלא יהא נידון ביגיון.

עמלה מכת הדין והוקירו, ונתקפש.

ויהי ביום שפט השפטים, רבי חלקיה בר אליעזר פתח קרא בכתב, (ירמיה לא) מרחוק ה' נראה לי וגוי. בשחקדוש ברוך הוא מדבר עם הנביאים, איןנו נבלה אליהם אלא מרחוק. ועל בן רואים דמות דברים, כאדם העומד מרחוק, חוץ ממשה.

דאמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא, כל הנביאים כולם לא נתנבאו אלא מتوز אספקלריא שאינה מארה, משה מتوز אספקלריא המארה. שאר הנביאים מרחוק, ומשה מקרוב. שגאמר, (במדבר יב) לא בן עבדי משה בכל ביתך נאמן הוא. מהימנא בבית מלכא, קרייב הוא למלכא. ואיתים, בין דכל הנביאים נתנבאו מרחוק, אין אהבתו של מקום עליהם. כתיב, ק (ירמיה לא) מרחוק ה' נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על בן משכתייך חסד.

אמר רבי חנינא, יש רחוק ונתקרב, וקרוב ונתרחק. יש רחוק ונתקרב, כתב, (משל לא) מרחוק תביא לחמה.

קרוב ונתרחק, דבתייב, מרחוק ה' נראה לי. זה קרוב לגביהם. וזה רחוק למלכות. רבינו אלעזר אומר, איפכא, קרוב למלכות. ורחוק לגביהם. שראוין דמיונות של מעלה במין גופו.

רבינו חלקייה אמר, בשראוין הגביםains בצדחות, בידוע שהעולם נידון למשפט. ובשראוים בחשيبة, נידון לפרשיות. ואנו פתח קרא, ויהי בימי שפט השופטים לנו. ויהי בימי רבינו בון, כל יומי הוה בקסרין, יומא חד חמאת עמא דסרי, דהו מסכני אולו, ולא משגיחין עליו. אמר, ודאי רינא אתחו הכא, קם ואזיל ליה.

יומא חד חלייש דעתיה, פגע בכפר סיכני ברמן, ואדםות. שמע חד קלא, חד תנא דלעוי ברננא דאוריתא דאמר, (דברים כט) כי יקראי קן צפור לפניך וכו'. קן, זה תשובה. בהרבה, זה רחל. שנאמר, (משלי ז) וארח צדיקים באור נהה הולך ואור עד נבון היום. וצדיקים, תרין בגין, יוסף ובנימין. והיא נקראת לבנה, הולכת כל הלילה. ומAIR להם, עד נבון היום, שהוא יעקב.

בכל עין, בל, דא צדיק חי העולמים. עין, דא שכינה. שנאמר, עין חיים היא למחזיקים בה. על הארץ, דא ארץ התהותנה. אפרוחים, דא שננים עשר שבטים דלעילא. או בצים, דא ישראל דלתתא, דאיןון במלבושא דגופא. והאם רובצת על האפרוחים וכו', שלח תשלח את האם,

שָׁגֵן אָמַר, (ישעיה נ) וְבִפְשֻׁעָכֶם שְׁלֹחָה אֲמַכּוּם.

וְאֵת הַבְּנִים תַּקְהַלְךָ. אַרְכִּין רַבִּי בּוֹן אַוְדָנוֹי, וְשֶׁמֶעּ הַהוּא,
קְלָלָה דָּאָמַר, חַס עַל דָּא, לֹא אָמַר וְלֹא בְּלָום. מִאן דְּחַם,
שְׁבַק אַיִּמָּא וּבְנָהָא וְאוֹיֵל לֵיה. וּמָה דָּאַיִּמָּא מִתְּרַבָּא מִן הַקּוֹן,
מָה הִיא אֹמֶרֶת. אוֹי שְׁהַחֲרַבְתִּי אֵת בֵּיתִי, וּשְׁרַפְתִּי אֵת
הַיְּבָלִי, וּהַגְּלִילִיתִי בְּנֵי לִבְנֵי הַאוֹטוֹמּוֹת. וְעַל דָּא יַרְחַם הַקְּדוֹשָׁ

בָּרוּךְ הוּא, דָּהָא רַחֲמָנָא לֹא אָשְׁתַּבְחַ אֶלָּא הַכִּי.
וְעַל דָּא שְׁכִינָה צֹעֲקָת עַל בְּנֵיהֶنֶּה. הָא בְּתִיב, שְׁלַח תְּשַׁלָּח,
הַרְיֵין שְׁלוֹחִין, דָּאַיְנוֹן בֵּית رָאשָׁׂוּן וּבֵית שְׁנִי. שְׁלַח
תְּשַׁלָּח אֲפִילּוּ קְיָמְנִין דָּאֵי אַהֲדָר עַל גּוֹזְלִיהֶן גּוֹ רַחִימָוּ
דְּבָנָהָא, שְׁלַח אֲפִילּוּ בְּמָה זְמָנִין, עַד דָּאָוֶל לֵיהֶן וְסַתֵּר קְזֹן
שְׁלַח, וַיַּטֹּול בְּנֵין טַמִּירֵין דְּקוֹנְגַּטְרָא, לְמִיטָּל אַגְּרָא, הָא
רַחֲמָנָא לֹא אָשְׁתַּבְחַ אֶלָּא הַכִּי. וְהַאֲרָכָת יָמִים, שִׁיאָרִיךְ רֹזְגָן
מִן שְׁשָׁת יָמִים, שְׁגַּקְרָאוֹ אַרְךְ אַפִּים. הַי' הַי' אַל רְחוּם וְחַנּוּן
אַרְךְ אַפִּים וְנוּן.

אמָר רַבִּי חִזְקִיָּה אָמַר רַבִּי יוֹסֵי בֶּן קִיסְמָא אָמַר רַבִּי
שְׁמוּאֵל, בְּפֶד בְּרָא הַקְּדוֹשָׁ ברָכוּךְ הוּא עַל מְאָה, בְּרָא לֵיהֶן
בְּתִילָת קִיטְרֵין, וְאַיְנוֹן חַכְמָה וִתְבוֹנָה וְדִעָת. דְּבַתִּיב, (משל י)
ה' בְּחַכְמָה יָסֶד אַרְץ כוֹנֵן שְׁמִים בְּתִבְונָה בְּדִעַתְוֹ תְּהוּמוֹת
גְּבָקָעָן.

וּבְלָהּוּ קִיטְרֵין בְּבָרְגָּשׁ. וּקִיטְרָא דְּתִבְונָה דָּפְקָע מִגְּנִיהָן,
אתפסת בשאר ברין ובכולחו אית סוכלתנו לפום

אורחיה.

האֵי עופא בְּרַח מִגּוֹלִיה, וְאַשְׁתָּלוֹת מִעֵל בְּנֵהֶא,
מִצְפְּצָפָא וְאַזְלָא, וְלֹא יַדְעָה לֹאָן אַתָּר אַזְלָא, מִנְדָּרָא
לְמִיבָּד גְּרָמָה. הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא דְכִתְבָּה בְּיַה (תְּהִלִּים קְמָה)
וּרְחַמְּיוֹ עַל בָּל מַעֲשָׂיו, אֲפִילוֹ עַל יְתֹשָׁא וְעִירָא בְּעַלְמָא,
רְחַמְּיוֹ דִּילִיה עַל פָּלָא. הַהוּא דְמִמְנָא עַל עֹפָא, אִיתָעָר לְגַבְּיַי
הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא.

וְהַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא אִתָּעָר עַל בְּנוֹי, בְּדַיִן קְלָא נְפָקָא קְמִיה,
וְאַמְּרָה, (משלי כט) בְּצִפּוֹר נְזֶדֶת מִן קְנָה בֵּן אִישׁ נְזֶדֶת
מִמְקוֹמוֹ. בְּדַיִן אִיהוּ אִתָּעָר רְחַמְּיוֹ, עַל בָּל אַיִן-וְאַזְלִי מִנְדָּרִי
מִאַתָּר לְאַתָּר, וּמְדוֹד לְדוֹד אַחֲרָא. תְּבִירִי לְבָא, תְּבִירִי
חִילִי. וְאִתָּעָר רְחַמְּיוֹ עַל בָּל עַלְמָין, וְחַס עַלְיִיהוּ, וְשִׁבְיךָ חֻבְּיַי
דְמִנְדָּרָן מִאַתָּרִיהוּ, וְחַס עַלְיִיהוּ וְעַל בָּל עַלְמָא.

וְעַל דָּא אָמַר הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרִי צִפּוֹרָא לְבָר, וְהִיא
אִתָּעָת רְחַמְּיוֹן עַל בָּל עַלְמָא, מִאן גְּרִים לְמִיחָם עַל
עַלְמָא וְלֹאִתָּעָר רְחַמְּיוֹן עַלְיִיהוּ. הַהוּא בָּר נְשׁ דְשָׁלָח הַהוּא
צִיפּוֹר לְצִעְרָה בְּתְרִין גּוֹנִין, הַבִּי אִתָּעָר הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא,
וְאַתְּמָלִי רְחַמְּיוֹן עַל בָּל אַיִן-וְאַזְלִי דְצִעְרָה, וְעַל בָּל אַיִן
דְמִנְדָּרִי מְדוֹבְּתִיהוּ. וּבְגַיְן בָּה, אֲגִירָה דְהָאי בָּר נְשׁ, מָה
בְּתִיבָּה. (דברים כט) לְמַעַן יִיטְבָּלְךָ וְהַאֲרַבָּת יִמְיָם.

קָם ר' בּוֹן עַל רְגִלוֹהִי, וְחַדְרִי, וְאָמַר, בְּרִיךְ רְחַמְּנוֹן דְשְׁמַעַנָּא
לְהָאי קְלָא, וְאַלְמָלָא לֹא אִתְּגָנָא לְעַלְמָא אַלְאָ לְמַשְׁמָעָ

דָא, הִי.

אֲהָרֶר הַהוּא קָלָא בְמַלְכַתְמִין, פָתַח וְאָמַר, (זהלים קד) מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךְ ה' בָלָם בְחַכְמָה עֲשֵׂית וְגַוִי. כֹל עַלְמָא לֹא אִתּוֹן אֶלְאָ בְחַכְמָה. וּבָר נְשָׁ אַתְמָלִי בְכֹלָא. שָׁאָר בְּרִיאָן, בְּתוֹסְפַתָא דְחַכְמָתָא, דְאַשְׁתָאָר בְּבָר נְשָׁ.

וְאָפָעַל גַב דְכֹולָהוּ בְרִיאָן הַבִּי, לֹא הָוָה בְרִיאָה קָלִיל לְמִירְדָף בְּתַר עַזְבָּדָא דְבָר נְשָׁ, עַזְבָּפָא. בָר נְשָׁ בְּנִי בְנִיּוֹן לְדִירִיה, עַזְבָּפָא בְּנִי בְנִיּוֹן לְדִירִיה. בָר נְשָׁ אַתְיָא מַזְוִינִי לְבְרִיאָה, עַזְבָּפָא אַתְיָא מַזְוִינִי לְבְנִיה. בָר נְשָׁ אַסְיִי לְמַרְעֵין בְּעַשְׁבָא, עַזְבָּפָא בְּעַשְׁבָא מַסִּי לְמַרְעֵין. בָר נְשָׁ אַוְמָנָא וְעַבִּיד אַרְבִּין בִּימָא, עַזְבָּפָא נְטָל גְזֻלִיה וְאַתְקִין לֵיה עַל בִּיפִ יִמָא. בָר נְשָׁ מְשִׁבָח וְמְרוּמָם לְמַלְכָא עִילָאָה, עַזְבָּפָא מְצֻפְצָפָא וְמְשִׁבָחָא לְמִירִיה, דְהָוָא אֶלְהָא עִילָאָה. וּבְנִין כֵה, לְמַעַן יִתְבּוּ לְה, אַטִיב לְה לֹא בְתִיב, אֶלְאָ יִתְבּוּ לְה. הַהָוָא שְׁלוֹחָא דְצִיפּוֹרָא דְמִשְׁלָתָה, דְאַתְעָר עַל עַלְמָא לְאוֹטִיב לְה.

רַבִּי בּוֹן קָם וְאַזְוֵיל גְבִיה, וְאַשְׁבָח דְהָוָא רַבִּי יְנָאי סְבָא, מִן חֶבְרִיאָ. עַל גְבוּי, וְגַשְׁיק לֵיה בְרִישָא. אָמַר, בְמָה דְמַנְחָמָת לְבָאי, כֵה יְנָחֵם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְה. יְתִיבוּ בְחַדָא.

פָתַח הַהָוָא סְבָא וְאָמַר, (רות א) וַיְהִי בִימֵי שֶׁפֶט הַשְׁפָטִים וְיִהִי רַעַב בָאָרֶץ. בָזְמָן שַׁהְקָדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא דָן אֶת הָעוֹלָם, לִמְיִהוּ דָן תִּחְלָה. לְאֹתָם שְׁהָם דָנֵין אֶת הָעוֹלָם, הֵם דָנֵין

את הָעוֹלָם, מי דַן אֶתְהֶם. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. מִפְנֵי קָלְקוֹל
הַדִּין, רַעֲבָבָא לְעוֹלָם.

בְּכֶל זֶמֶן אִינוּ בָּא, אֶלְאָ בְּעֻזָּן רָאשֵׁי הָעָם. כִּי הָא דָאָמַר רַבִּי
יַּוְדָאי, מַאי דְּבָתִּיב, (משל יג) רַב אַכְלֵל נִיר רָאשִׁים וַיֵּישַׁ
גְּסֹפָה בְּלֹא מִשְׁפָט. בְּשִׁישַׁ סִיפּוֹק אַוְבָּל בְּעוֹלָם, נִיר רָאשִׁים,
הַם זָרְעִים וְאוּבְּלִים לְשׂוֹבָע. וּבְשָׁאַיִן אַוְבָּל בְּעוֹלָם, יִשְׁגַּפְתָּ
בְּלֹא מִשְׁפָט, יִשְׁמַי שְׁעֹמֵד בְּשִׁלוֹחַ, וְגְסֹפָה מִן הָעוֹלָם. עַל
אַיִּזהְ עָזָן. עַל עָזָן שְׁמָקְלָקְלִים אֶת הַדִּין וְאֶת הַמִּשְׁפָט,
וּמְעוּתִין אֶתְהֶם.

וְאֵי תִּמְאָ, אֵם הַגְּדוֹלִים חֹטָאים בְּלֹא מִשְׁפָט, שְׁלֹא עָשָׂו
מִשְׁפָט בְּעוֹלָם, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּא לְהַרְוגָּה עֲנֵנִים
בְּשִׁבְילָם. אֶלְאָ, הָעֲנֵנִים הַם כָּלֵיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְהַם
קְרוֹבִים אֵלֵי, וּבְשָׁהָרָעַב בָּא לְעוֹלָם, הַם צֹעֲקִים אֵלֵי,
וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שׂוֹמֵעַ לָהֶם, וּמְעִין עַל הָעוֹלָם, וְדַן לְאַוְתָן
שְׁגָרְמוֹ צָעֵר וְהַהְעִין עַל הָעֲנֵנִים, וְגְסֹפִים מִן הָעוֹלָם קָוְדָם וּמִנָּם.
בְּדָבָתִיב, (שםות כב) אֵם צָעֵק יִצְעֵק אֵלֵי וְגַ�ו' וְשְׁמַעְתִּי בַּי חַנוֹן
אָנִי. וְאָוֹמֵר, (שם) וְחַרְהָה אֲפִי וְהַרְגַּתִּי אֶתְכֶם בְּחַרְבָּה וְגַ�ו'.

בְּוֹדָאי, בְּאַוְתָה זֶמֶן, יִשְׁגַּפְתָּה וּמְסַתְּלִיק מִן הָעוֹלָם, קָוְדָם
זֶמֶנוּ, בְּלֹא מִשְׁפָט, עַל שְׁלֹא הַזִּיאוֹ הַמִּשְׁפָט
לְאוֹרָה, וּעַל שְׁעִוּתוֹ וּקְיַלְקָלוֹ הַמִּשְׁפָט. דָאָמַר רַבִּי יוֹסֵי, בְּלֹא
דִּין שָׁאַיִן מִחְמִיאֵין אֶת הַדִּין, אֵין מִחְמִיאֵין דִּינָנוּ מַלְמָעָלה,
וּמְסַתְּלִיק מִן הָעוֹלָם קָוְדָם זֶמֶנוּ. הַדָּא הוּא דְּבָתִיב, (משל יג) יִשְׁ

נספה בלא משפט.

יש מי שهن את הדין לאמתו, ומקבל שבר עלייו מאות הקדוש ברוך הוא. ויש מי שهن דין אמרת לאמתו, ונתקבש. כגון דין שמדובר בקדוקים לובות לרשות, ואיןו מעניש אלא בדין אמרת. דתניא, בית דין מכין ועונשין שלא מן התורה, כדי לעשות סיג לתורה. או מפני שהזמן גורם, והדין מסלק עצמו מן הדין, ומלהענישו, ומדקדק בעניין דין, למצוא פתח לובות אותו מן הדין ממש, והוא דין אמרת, אפילו הבי בשהקדוש ברוך הוא הן את העולם, אותו הדין נתפס עלייו, ומסתלק ממנו כודם ומנו. ואם לאו, עליו הבהיר אומר, (איוב יח) לא נין לו ולא נבד בעמו.

בשעומו אין נתקבש, נתפס ורעו.

יש מי שאין דן את הדין לאמתו, ומקבל עלייו שבר. כגון בא, שראה אחד מהbak לאשת איש, ומגשכה, אפיק לוון לקולפין, וקטייל לוון. לאו דבני הרינה נינהו, אלא לעשות סיג לתורה, שלא יימרין, דינא אפיק לוון מדין תורה, שלא מתחייב קטול, אלא ועשׂו סיג לתורה. ודינא שלא עbid סיג לתורה, לית לייה סיג בעלמא דין, של נין ונבד עצור ועזוב. ובעולם הבא מעבירין מפנו אותם מעשים טובים, שהם סיג לאדם לעולם הבא. כי הא דאמר רבי נורי, עשו סיג לתורה, בגין דתורבן חיים בהאי עלמא ובעלמא דאתاي.

וילך איש, בכל מקום שגא אמר איש, צדיק גדוֹל הוּא בדורו, שיוכל לעמוד על עצמו, ועל אחרים. בענין זה לבנאי, איש יודע ציד איש שדה, רשע ברשעו קטיל, ומקפה בני נשא ולא דחיל.

אלימלך גדוֹל בדורו, ראוִי לעמוד על עצמו, ועל אחרים. בין שראה הרעב, מיד ברחה. לפיכך נגעש. מבית לחים יהודה, ממקום סנהדרי גדוֹלה, מגיבו דאוריתא דתמן. כמה ראת אמר, (שאל בגד) מי ישקני מים מבור בית לחים אשר בשער.

וְדֹא עַקֵּר רָגְלוֹי מְגַבֵּיו דָאָרִיתָא דְבֵית לָחֶם יְהוּדָה, לְגֹור בְּשָׁדֵי מוֹאָב, וּבְגַיְן קְדֻם אֶתְעָנָשָׂה. וְאֲנָתָ רְבִי, גָּלִית גְּרָמָד בַּאֲתָר דְגַבְעֵין חָבְרִיא מְבוּעִי דָאָרִיתָא הָכָא. אמר, בריך רחמנא דשדרני הָכָא, למשמע מילך.

רבי בון, היה איזיל יומא חד באורה, פגע בה חד ינוקא. אמר ליה, רבי, תבעי דאייה עפָד באורה, ואשיטש קפָד בהאי אורחא. אמר ליה, זיל. איזיל אברתיה.

עד דהוה איזיל, פגען בה, ר' חייא ורבו אבא ורבו יודא ור' יוסי, אמרו ליה, את בלחוֹדָה, ולית מאן דטעין בתורה. אמר לוֹן, חד ינוקא הָכָא דאיזיל אברתאי. אמר רבי חייא, בראוי הייתה לחוב בעצמה, דלית עפָד עם מאן דתשבעי במילוי דאוריתא. יתרבי בחקלא תהות אילן חד.

פתח ר' חייא ואמר, (משליה) וארכץ צדיקים באור נהה חולך

נאור עד נכוון היום. ההורלך בדרכך צריך להיות עמו, מי שידבר עמו בדברי תורה. ובזה דרכו של צדיקים, הולך נאור, הולך, ועמו דברי תורה. דכתיב, (משלו) ותורה אור. עד נכוון הימים, עד שתשתתף עמו השכינה, ולא תזוז ממנה. דתגניתן, בכל מקום שיש דברי תורה, שכינה שם. שכינה שם. (שמות ט) **בכל מקום אשר אזכיר את שמי וכו'.**

פתח רבי יהודה ואמר, (משלו ג) רפאות תהיל שרד וגוי. התורה היא רפואה לאדם, לנוף ולעצמות, בעולם הזה ובעולם הבא. **דאמר רבי נחמן אמר רבי נהורי,** **אסותו תא לבר נש בהאי עלמא בכל יומא,** מאן דקראי קריית שמע על תיקוניה.

ואמר רבי נהורי, בקריית שמע יש רמ"ח תיבות, במנין רמ"ח אברים של אדם. והקורא קריית שמע בתיקונה, כל אבר ואבר נוטל תיבה אחת לעצמו, ומתרפא בו. **ורא איהו רפאות תהיל שרד ושיקוי לעצמותיה.**

ארהבי, מטה והוא ינוּקָא, לאי מאורה, ויתיב קפיהו. **שמע אלין מלין,** קם על רגלוּהוּ ואמר, והלא בקריית שמע אין שם אלא רמ"ח תיבות. אמר ליה רבי חייא, תיב בני, יתיב, אמר, בני שמעת בהאי מידי.

אמר ליה, כך שמעתי מאבא, דבקראי שמע יש רמ"ח תיבות חסר תלת, למנין איבריו של אדם. מי תקניתה. תקינה, דשליח צבור חזר שלשה תיבות אלו.

ומאי נינהו. ה' אלְהִיכֶם אָמֶת. בְּדַי לְהַשְׁלִים רַמְ"ח תִּבְوتָ
עַל הַקֹּהֵל. וּבְדַי שֶׁלָא יִפְסִיק לְאָמֶת, לֹא פָחוֹת מִשְׁלֶשֶׁה, וְלֹא
יֹתַר מִשְׁלֶשֶׁה.

אֲדַחְכִי אָתֵי רַבִי יַיְדָא בְּרִיהַ דָרְךָ פִנְחָס, וַיַּתְיבַ לְגַבְיוֹהוּ,
וַיֹּאמֶר לְהֽוּ, בַמַּאי עַסְקִיתָנוּ. אָמָרוּ לְיִהְ, בַמַּילִי
דְקִרְיאַת שְׁמָע, וְהַבִּי אָמַר הָאֵי יְנוּקָא. אָמָר, וְדַאי הַבִּי הוּא,
וְהַבִּי אָמַר רַ' יוֹחָנָן בֶן נוֹרִי אָמַר רַבִי יוֹסֵי בֶן דָוְרָמְסָקִית,
מִשְׁמַמְיהַ דָרְךָ עַקְיָבָא, חַסִידִים הָרָאשׁוֹנִים תָקְנוּ קְרִיאַת שְׁמָע
בְנֶגֶד עַשְׂרַת הַהְבָרוֹת. וּבְנֶגֶד מִנְזָן אִיבָרִי שֶׁל אָדָם. וְהָא
חַסְרוּ מֵהֶם שְׁלֶשֶׁה. תָקְנוּ שְׁיַהָא שְׁלִיחַ צְבּוֹר חֹזֵיר וּמִשְׁלִים
אוֹתָם. וּמַאי נִנְהָוּ. ה' אלְהִיכֶם אָמֶת.

בְתִפְלָה תָקְנוּ, ג' בָרְכוֹת רָאשׁוֹנֹת, וִנ' בָרְכוֹת אַחֲרֹנֹת.
בְקִרְיאַת שְׁמָע, ג' שְׁמוֹת בְרָאשׁוֹנָה, ה' אלְהִינָנוּ ה',
וּשְׁלֶשֶׁה שְׁמוֹת בָאַחֲרֹנָה, ה' אלְהִיכֶם אָמֶת. וּכְל הַקּוֹרָא
קְרִיאַת שְׁמָע בְהָאֵי נָעוֹנָא, בִּידּוֹע שָׁאַינוּ נִזּוֹק בָאֹתוֹ יוֹם.
וּכְל הָאוֹמֵר קְרִיאַת שְׁמָע שֶׁלָא עִם הַצְבּוֹר אַינוּ מִשְׁלִים
אִיבָרִי, מִפְנֵי שְׁחִיפָר הַשְּׁלֶשֶׁה תִּבְותָ שְׁשִׁלִיחַ צְבּוֹר
חֹזֵיר. מַאי תָקְנַתְיהָ. יְבּוֹן בְטֻוּ וּוַיְיַזְרֵב.

וְעַם בְּל זֶה הָיָה קּוֹרָא עַלְיוֹ אָבָא, (קהלת א) מִעֵדָה לֹא יוּכָל
לְתַקְזֹן וְגוּ. אָוֹתָן שְׁלֶשֶׁה תִּבְותָ שְׁבָקִרְיאַת שְׁמָע,
שְׁשִׁלִיחַ צְבּוֹר חֹזֵיר אוֹתָם, לֹא יִכְלֶל לְהִמְנֹת אָוֹתָם
לְתַשְׁלִים רַמְ"ח בְשָׁאָר הַצְבּוֹר. אָמָר לְהָהּוּא יְנוּקָא, אִימָא

קָרְאָךְ. פָּתָח וֹאמֶר, (שם ט) עִיר קְטַנָּה וְאֲנָשִׁים בָּה מֵעַט.
 רַבִּי בּוֹזֵן, טַעַיִן יוֹמָא חֶדֶר, אֲבָתָרוֹי דָּרְבֵּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי,
 בְּסַלְיקָוּ דְּחֶדֶר טִינְגָּרָא, בְּרַמָּאָה דְּטוֹרָא, חַמּוֹ חֶדֶר צְפּוֹרָא
 מַנְדְּךָא מְגַזְּלָא, וְאַתְּיַין אַחֲרָנִין, וְאַמְּרָטָוָן אַגְּפָהָא, וֹאמֶר
 הָאֵי קָרָא עַלְהָ, (משל כי) בְּצְפּוֹר נוֹדְךָת מַן קָנָה בֶּן אִישׁ נוֹדָד
 מַפְּקוּמוֹ.

עד דְּהָוָ אַזְלָגָא, חַמּוֹ חֶדֶר חִוּיָּא, דְּקַטְּנִיל בֶּר נְשָׁה, וְאַזְלִיל לִיהָ.
 וְחַמּוֹ אַרְיָא, דְּטַרְיפָּה אַוְדָנָא, וְאַכְּיָל. אַמְּרָ רַבִּי שְׁמֻעוֹן,
 מַאי אַהֲנִי לְהָאֵי חִיוּיָּא, דְּטַרְיפָּה לְמַגְנָא.

פָּתָח וֹאמֶר, (איוב ט) אֲשֶׁר בְּשַׁעַרְתָּה יִשּׁוֹפְנִי וְהַרְבָּה פְּצַעַי חָנָם.
 אֲשֶׁר בְּשַׁעַרְתָּה, דָא שְׂטָן, דְּאוֹרָחִיה בְּחִיוּיָּא, טַרְיפָּה
 וְקַטְּנִיל לְמַגְנָא, וְלֹא אַתְּהַפֵּי מִגְנָה. יִשּׁוֹפְנִי, בְּתִיב הַבָּא
 יִשּׁוֹפְנִי, וּבְתִיב הַתָּם הַוָּא יִשּׁוֹפֵךְ רַאשָּׁה. וּבְגִינָן דְּבַשְׁעַרְתָּה
 יִשּׁוֹפְנִי, הַרְבָּה פְּצַעַי חָנָם, דְּאוֹרָחִיה לְאַבָּא שָׂא חָנָם, וְטַרְיפָּה
 טַרְפָּא לְמַגְנָא.

וְאֵת יָמָא בְּלֹא רִשׁוֹת קָא עֲבֵיד. וְהַבְּתִיב, רַוִּיחַ סְעַרְתָּה עוֹשָׂה
 דְּבָרוֹ. וּבְתִיב, (קהלת י) אִם יִשְׁךְ הַגְּחַשׁ בְּלֹא לְחַשׁ. חִיוּיָּא
 לֹא נְשָׁךְ, עַד דְּלִיכְשֵׁין לִיהָ מְלֻעִילָא. דְּאַמְּרָ רַבִּי שְׁמֻעוֹן, אַיתָ
 דְּלִיכְשֵׁין לִיהָ מְלֻעִילָא, וְלֹא אַשְׁתָּמוֹדָע לְגַבִּיהָ הַהְוָא חִיוּיָּא,
 וְקַטְּנִיל לִיהָ לְאַחֲרָא. וּפָאָה מָאן דְּלֹא אַשְׁתָּמוֹדָע גַּבִּיהָ, וְלֹא
 אַתְּרַשִּׁים קַטְּמִיהָ.

מַה בְּתִיב בְּאַלְיְמָלָה. (רות א) וְשֵׁם הָאִישׁ אַלְיְמָלָה, כִּיּוֹן

האתרשים לגביה, אסתין בדינא עלוהי, עד דקטל ליה. הכתיב, וימת אלימלך. פיו דשרי ביה שארי בבני ובcola בעונשא לדינא, דלית ענשא בעונשא לדינא. די לא ימא לדינא דאייהו ארענש בלחוודוי, אלא אייהו ובנווי וכל בירתיה יתפסון בחובא לדינא.

דינא, אית ליה למירדף ולמדע בתר עובדי רבני מטה, דאייהו איתפס בחוביהו. שלא ימא לדינא, أنا למידן דינא בין גברא לחבריה, ולא יתר. אלא כל עובדי מטה תלויין על קודלה. ואילו עינוי מעובדי מטה, אייהו ארפאים בחוביהו.

אלימלך יכול הויל למקם ולמיגנא על דרית, ורבאה הוה. בשעתה דאיתער הקדוש ברוך הוא בדינא על עלמא, אשגה בראשיהן העמָא, ובעה לחפיא על אלימלך. בקדמיתא מה בתיב. איש סתם, ולא כתיב מאן הוא. מיד קם מקטרגא ואמר, ושם האיש אלימלך, דאתרשים אייהו ואשתמודע הוא וכל בירתיה.

מפניו אוליפנא, דלית דינא בכל דרא ודרא, שלא אתרשים ואשתמודע לגביה עילא. ובשעתה דאיתער דינא על עלמא, אייה איתדע בקדמיתא, כתיב שפט השפטים.

ושם שני בניו מחלוז ובליעון. רב פדרת ורב פרחיא אמרו, מחלוז: שמחלו לו הקדוש ברוך הוא לאחר זמן, על

שְׁהִיחָה מֹזֶחָה בַּיָּדו שֶׁל אֲבִיו, וּמִשְׁתֵּהֶל בּוֹ עַל הַמִּשְׁפְּטִים.
כְּלִיּוֹן: עַל שְׁגָבָלה מִן הַעוֹלָם.

ר' יוסי בֶן קִיסְמָא אָמַר, בִּשְׁמָ שְׁהִיו הֵם, כִּדְהִיו נְשׂוּתֵיכֶם.
עֲרָפָה, עַל שְׁמָה נִידּוֹנָת, קִשְׁתָּא קָדָל, דְּלָא בְּעָתָה לְמִיהִוָּי
לְהַחְוִילָא עִם יִשְׂרָאֵל. בְּמוֹ רָאָתָה אָמַר, כִּי פָנוּ אַלְיָ עֹזָרָב
וְלֹא פָנִים. רַבְנָן אָמַר, לְפִי שְׁחַתְּזִירָה עֹזָרָב לְחַמּוֹתָה.
רוּת: עַל שְׁמָ תּוֹר, שְׁהָוָא בְּשָׂר עַל הַמִּוּבָח. כִּדְרוּת, כִּשְׁירָה
לְבָא בְּקָהָל, שְׁעָלֵיהֶن נִתְקִיְמָה הַלְּבָחָה, עַמּוֹנִי וְלֹא
עַמּוֹנִית, מַזְאָבִי וְלֹא מַזְאָבִית. רֹות: שִׁיצָא מִמְּנָה בָּן, שְׁרִיוֹתָה
לְהַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּשִׁירָות וְתִשְׁבָחוֹת.

רוּת אִישָׁת מַחְלוֹן, בָּאָתָה בְּקָהָל. מַחְלוֹן, שְׁמָחָל לוֹ הַקְדּוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא, לְהִיוֹת שְׁמוֹ נִזְבָּר. עֲרָפָה אִישָׁת כְּלִיּוֹן, לֹא
בָּאָתָה בְּקָהָל, שְׁבִילָה אָוֹתָם הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, כְּלִיּוֹן לֹא
נִזְבָּר שְׁמוֹ בִּשְׂרָאֵל.

וְעַל תִּיקְוָנָא דָא. נְעָמֵי, נְשָׁמָה. אַלְיָמָלָה, נְשָׁמָתָא לְנְשָׁמָתָא.
מַחְלוֹן, רוח הַשְּׁבָלִית. רֹות, נְפָשָׁה הַשְּׁבָלִית. כְּלִיּוֹן, רוח
הַבְּהָמִיות. וְעַל דָא אָמַר שְׁלָמָה, (קהלת א) וּמַי יָדַע רוח בְּנֵי
הָאָדָם הַעוֹלָה הִיא לְמַעַלָּה וְרוח הַבְּהָמָה הַיּוֹרֶדֶת הִיא לְמַטָּה
לְאָרֶץ. רוח הָאָדָם, דָא מַחְלוֹן. רוח הַבְּהָמָה, דָא כְּלִיּוֹן,
שְׁהָוָא מִסְטוֹרָא דְשָׁמָאלָא. נְפָשָׁה הַבְּהָמִית, דָא עֲרָפָה, שְׁהָיָא
מִקְשָׁת קָדָל, וְהָיָא מִסְטוֹרָא דְשָׁמָאלָא. וְעַל דָא, כְּלִיּוֹן לֹא
נִזְבָּר שְׁמוֹ בִּשְׂרָאֵל.

וַיִּקְחָה לְהָם נְשִׁים מֹאֲבִיוֹת, אָמֵר רַبִּי רְחוּמָאִי, בְּנוֹת עֲגָלוֹן
מֶלֶךְ מוֹאָב הִיא. וּמִפְנֵי מָה זֹּכְחָה עֲגָלוֹן לְבָה. אָמֵר רַבִּי
רְחוּמָאִי, בְּשַׁבָּא אִיחָד וְאָמֵר, (שופטים ג) דָּבָר אֱלֹהִים לֵי אֶלְיךָ
וַיָּקָם מִעַל הַכְּסָא. אָמֵר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אַתָּה קָמָת
מִכְסָאֶךָ בְּשִׁבְיל בְּבוֹדי, חִיָּה, מִפְּךָ יֵצֵא מֵשִׁישָׁב עַל כָּסָא.
שְׁגָגָא אמר, (דברי הימים א ט) וַיֵּשֶׁב שֶׁלֶמֶה עַל בְּפַסָּא הַיּוֹם.

רַבִּי בָּזָן אָמֵר, אַל מֵלָא חִוְינָא הַתָּמָם, כִּד אַתְקִיְמָא הַלְּכָה,
מוֹאָבִי וְלֹא מוֹאֲבִית, פְּלִינְגָּנָא עַלְיוֹן, וְאַמְגָנָא, מוֹאֲבִית
וְלֹא מוֹאָבִי. דְּכַתִּיב בָּהוּ, (במדבר כה) וַיִּתְּחַל הַעַם לִזְנוֹת אֶל
בְּנוֹת מוֹאָב וְתִקְרָא נָה לְעֵם לְזֹבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן. וּבְתִיב, (במדבר לא)
הַנְּהָה הַיּו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדָבָר בְּלָעֵם וְתָהִי הַמְגַפָּה בְּעַדְתָּה
הַיּו. אַיִלּוֹן גְּרָמִין כּוֹלִי הַאי, גּוֹבְרִין אַסְיָרִי וְאַיִלּוֹן שְׁרִירִין.

וּמִיד אָמֵר, הַדְּרִי בַּי. וּמָה, מְשָׁה וְאַלְעֹזֶר קָבְלוֹן. דְּכַתִּיב, (שם)
אֲשֶׁר לֹא יְדֻעוּ מִשְׁבָּב וּבָר הַחִיו לְבָם. מַאי טַעַמָּא.
דְּבַהֲכָרָה עַמְדוּ בְּנוֹת מוֹאָב בָּאוֹתוֹ מַעֲשָׂה, דָּאָמֵר רַבִּי
חַלְקִיה אָמֵר רַבִּי אַסְיָא בֶּן גּוֹרִיוֹן, הָאָנָשִׁים בְּאַיִן וּמְבִיאַיִן
אָוֹתָן בֶּעָל בְּרַחַן, וְהָיָה שְׁלָא קָבְלה, הַזְּרָגִין אָוֹתָה. עַד
שְׁגַמְצָאוּ מוֹאֲבִיוֹת כּוֹלָן שֵׁם בַּהֲכָרָה. וְעַל דָּא וְדָא הָאָנָשִׁים
אַסְוִירִים, וְהָנָשִׁים מוֹתְרוֹת. וְעוֹד, בְּתִיב בְּאוֹרִיִּתָּא תְּרִי
טַעַמָּי, עַל דָּבָר אֲשֶׁר לֹא קָרְמוּ אַתָּכֶם בְּלָחִם וּבְמִים, וְאֲשֶׁר
שְׁכָר עַלְיָךְ בְּלָעֵם, עַיְקָרָא דְּמִילְתָּא גּוֹבְרִין הַזָּו.

אָמֵר רַבִּי חִסְדָּאִי, וְהָא תְּגִינָן, דְּנַחַל שִׁיטִים מְגַדֵּל הַגִּיאָוֹף

הנשימים הוא, ואת אמרת בעל ברוחן עמדו שם. ואמר רבי אושעיא, מי דכתיב, (יואל ז) ומעין מבית ה' יצא והשכה את נחל השטים, שבאותו זמן, עתיד הקדוש ברוך הוא לרפאות את כל העולם, ומפניו שנחל שטים מרבה גיאוף, יצא מעין מבית ה' לרפאות אותן הנחל. אם בין הרי לך כי בשליל הגיאופ הן באות מעצמן.

אמר רבי מנכיא, חם ושלום. גליו יידוע, דבמקום שבעליהם ואביהם שם, שאינן באות מעצמן בפרהסיא, אלא הם הפקירו אותו בעל ברוחן בעצת בלעם. אמר רבי יוסי בן כסמא, תמייה אני, אם מגילה זו לא בא אלא כדי ליחס זרע דוד, שבא מרות המואביה, לא יספר יותר, ולמה לי פולי האי, ליקחוב יוחסא מבוזן, בשגשא את רوت, ויאמר אלה תולדות פרץ, עד וישי הוליד את דוד. אלא כולה איצטראיה, בגין צדקת זו, שבאה להתגיר, ולחסות תחת בגני השכינה, ולהודיע ענותנותה ו贊יגיות שבה וצדוקתה.

רבי אלעזר בר' יוסי אמר, להודיע זרע דוד, שהוא (תהלים יב) בסוף צروف בעליל לאארץ. דהא פרץ ועובד בסוף צروف הוא, בכopsis זה שנצרף פעמי ושתים.

אם תאמר, מפני מה באו מן האמונות בעניין זה. אלא בסוף מזוקק מתוך סגיים שבה. וזרע דוד צروف מצד זה ומצד זה. דכתיב, (דברים ז) ואהבת את ה' אלהיך בכל לבך וגוי,